

YARGITAY KARARI

Yargıtay 8. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2021/2238

KARAR NO : 2021/5402

T Ü R K M İ L L E T İ A D I N A
Y A R G I T A Y İ L A M I

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : Muğla 2. Asliye Hukuk Mahkemesi

TARİHİ : 24.04.2019

NUMARASI : 2018/43-2019/260

DAVACI : Alp Apartmanı Yönetimi

DAVALI : Gülay Yetkin

DAVA TÜRÜ : Ecrimisil

Taraflar arasında görülen ve yukarıda açıklanan davada yapılan yargılama sonunda Mahkemece, davanın kabulüne karar verilmiş olup hükmün davalı vekilince kanun yararına bozma talebi üzerine Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğü tarafından kanun yararına temyiz edilmesi üzerine, Dairece dosya incelendi, gereği düşünüldü.

K A R A R

Davacı vekili, davalının davacıya ait apartmanda kalorifer ateşçisi olarak çalıştığını, 15.05.2017 tarihinde iş akdinin sona erdiğini, davalının çalıştığı sürece apartmana ait dairede ücretsiz oturduğunu davalının iş akdi sona erdiği halde taşınmazı 23.12.2017 tarihinde tahliye ettiğini, fazlaya ilişkin haklar saklı kalmak kaydıyla 1000 TL ecrimisilin davalıdan alınarak davacıya ödenmesini talep etmiştir.

Davalı; beyanda bulunmamıştır.

Mahkemece;davanın kabulü ile 3.633,33 TL'nin davalıdan alınarak davacıya verilmesine, kesin olacak biçimde karar verilmiş olup davalı vekilince kanun yararına bozma talebi üzerine Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğü tarafından kanun yararına temyiz edilmiştir.

Dava; ecrimisil istemine ilişkindir.

1.Dosya kapsamı incelendiğinde; Mahkemece 24.04.2019 tarihinde davanın 3633,33 TL olarak kabulüne kesin olarak karar verilmişse de 6100 sayılı HMK'nin Geçici 3. maddesi yollaması ile HMK'nin 361-362. maddeleri (1086 sayılı HUMK'un 21.07.2004 tarihinde yürürlüğe giren 5219 sayılı Kanun ile değişik 427. maddesi) uyarınca karar tarihi olan 2019 yılında temyiz kesinlik sınırı 3200 TL olup mahkemece hükmedilen 3633,33 TL kesinlik sınırı altında değildir. Bu nedenle mahkemece kesin olarak hüküm kurulması doğru görülmüştür. Buna ek olarak mahkemece karardan sonra davalıya karar tebliği yapılmamış olup davalı tarafından 20.12.2017 tarihli vekalet istinaden 28.05.2019 tarihinde dosyaya vekil tayin edilmiştir. 11.06.2019 havale tarihli dilekçe ile davalı vekili tarafından kanun yararına bozma talep dilekçesi sunulmuş olup gerekçeli karar ise ancak davalı vekiline 03.12.2019 tarihinde e tebligat ile tebliğ edilmiştir. Görüldüğü üzere mahkemenin kararı kesin olmadığı gibi davalı / vekiline kanun yararına bozma talep dilekçesinden önce usulüne uygun karar tebliği yapılmadığından ve ancak kesinleşmiş kararlara karşı kanun yararına bozma talep edilebileceğinden Dairemizce davalı vekilinin 11.06.2019 havale tarihli kanun yararına bozma talep dilekçesinin temyiz dilekçesi olarak değerlendirilmesine karar verilmiştir.

2.Taraflara hukuki dinlenilme hakkının verilmesi Anayasal bir haktır. Anayasamızın 36. maddesine göre teminat altına alınan iddia ve savunma hakkı ile adil yargılanma hakkı,

hukuki dinlenme hakkını da içermektedir. Yine İnsan Hakları Avrupa Sözleşmesinde de hukuki dinlenme hakkı adil yargılanma hakkı içerisinde teminat altına alınmıştır. 6100 sayılı HMK'nin 27. maddesi hükmüne göre, "davanın tarafları, müdahiller ve yargılamanın diğer ilgilileri, kendi hakları ile bağlantılı olarak hukuki dinlenme hakkına sahiptirler. Bu hak; yargılama ile ilgili olarak bilgi sahibi olunmasını, açıklama ve ispat hakkını, Mahkemenin, açıklamaları dikkate alarak değerlendirmesini ve kararların somut ve açık olarak gerekçelendirilmesini, içerir."Yine HMK'nin 118-186 maddeleri arasında yazılı yargılamanın tamamının ne şekilde yapılması gerektiği açıklanmıştır. Kanun'un 184. maddesinde "Hakim, tarafların iddia ve savunmalarıyla toplanan delilleri inceledikten sonra duruşmada hazır bulunan taraflara tahkikatın tümü hakkında açıklama yapabilmeleri için söz verir Mahkemece tahkikatın tümü hakkındaki açıklamalarından sonra tahkikatı gerektiren bir husus kalmadığını görürse, tahkikatın bittiğini taraflara teffih eder" hükmü ve aynı Kanun'un 186. maddesinde "Mahkeme tahkikatın bitiminden sonra sözlü yargılama ve hüküm için tayin olacak gün ve saatte mahkemede hazır bulunmalarını sağlamak amacıyla 2 tarafı davet eder . Taraflara çıkartılacak olan davetiyede belirlenen gün ve saatte mahkemede hazır bulunmadıkları takdirde yokluklarında hüküm verileceği hususu bildirilir. Sözlü yargılamada mahkeme taraflara son sözlerini sorar ve hükmünü verir." hükmü düzenlenmiştir.

Somut olaya gelince; 30.01.2018 tarihli dava dilekçesinde davalı adresi olarak "Akçakoca Mah. Çamlık Sok. No:8 Çeti Mevkii, Menteşe/Muğla" gösterilmiş olup mahkemece bu adrese yapılan dava dilekçesi tebliğ mazbatasının davalının adreste tanınmadığından bahisle iade edildiği, bunun üzerine davacı vekilince 08.03.2018 tarihinde davalının MERNİS adresine dava dilekçesinin tebliğinin talep edildiği tespit edilmiştir. Mahkemece bu defa dava konusu taşınmaz olan "Cemil Şerif Baydur Sok. Emirbeyazıt Mah. No: 10 İç kapı 10 Merkez/Muğla" adrese dava dilekçesi tebliğe çıkarılmış ancak 23.03.2018 tarihinde davalının adreste bulunmadığı, ismen tanınmadığının bildirilmesi üzerine tebliğ mazbatasını iade edilmiştir. Bunun üzerine Mahkemece aynı adrese MERNİS şerhli olarak dava dilekçesi tebliğe çıkarılmış ve dilekçenin 06.04.2018 tarihinde Tebligat Kanunu'nun 21/2. maddesine göre tebliğ edildiği tespit edilmiştir. Dosya kapsamında sonra yapılan tebligatlar da bu son adrese Tebligat Kanunu'nun 21/2. maddesine göre tebliğ edilmiştir. Davalı vekilinin kanun yararına bozma talepli 11.06.2019 havale tarihli dilekçesine ek olarak dosyaya sunduğu 24.05.2019 tarihinde İç İşleri Bakanlığı Nüfus ve Vatandaşlık İşleri Genel Müdürlüğünden ıslak imzalı olarak aldığı adres bilgileri raporunda davalının 21.12.2017 tarihinde MERNİS adresini Akçakoca Mah. Çalık Sok No: 8 İç kapı No:1 Menteşe/Muğla" adresine taşıdığı anlaşılmıştır. Görüldüğü üzere dava açılmadan önce davalı MERNİS adresini bu adrese taşımış olup dosya kapsamında MERNİS adresi kabul edilerek "Cemil Şerif Baydur Sok . Emirbeyazıt Mah. No: 10 İç kapı 10 Merkez/Muğla" adresine Tebligat Kanunu'nun 21/2. maddesine göre dava dilekçesi tebliği doğru görülmemiştir. O halde Mahkemece az yukarıda da açıkladığı üzere hukuki dinlenme hakkı gereği davalıya dava dilekçesinin usulüne uygun tebliğinin sağlanarak iddia ve savunmalar çerçevesinde bir karar verilmesi gerekmektedir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle davalı vekilinin temyiz itirazları yerinde görüldüğünden kabulü ile hükmün 6100 sayılı HMK'nin Geçici 3. maddesi yollaması ile HUMK'un 428. maddesi uyarınca **BOZULMASINA**, HUMK'nun 440/III-1,2,3 ve 4. bentleri gereğince ilama karşı karar düzeltme yolu kapalı olduğuna, dosyanın yerel mahkemeye, kararın bir örneğinin ise Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğüne gönderilmesine, 23.06.2021 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.